

Oktober 2009

MÅNADSMÖTE

torsdagen den 24 oktober kl. 18.00.

Årets fotograf Mikael Albrecht visar bilder från Grekland under rubriken "vikten av att dokumentera" och dömer tävlingen:

Månadens Bild: "Det enkla är det sköna"

Tävlingen gäller enbart omanipulerade **diabilder**. Högst två tävlingsbidrag per deltagare.

Per Olov Jansson dömer **Höstutflyktstävlingen**.

Mötet hålls i Kameraseuras lokal på Barnhemsgränd 1.

Tävlingsbidragen lämnas in vid mötets början
eller på förhand till tävlingssekreteraren, eller
minst två dagar före mötet till Oy Foto-Hasse Ab, Lilla Robertsgatan 4.

AFK TACKAR

Epson, som sponsrat postningen av detta cirkulär!

TRE NYA MEDLEMMAR

Vi önskar Ulla Fogelholm, Urda Fogel-Michael och Christian Langenskiöld välkomna i klubben!

BILDCIRKELN 22.10

Projektet "Mitt Helsingfors" fortsätter. Nya och gamla bilder diskuteras. Dessutom blir det natt- och "low-light" - fotografering. Kamera och stativ med! Efter lite teori går vi ut på stan och fotograferar. Vi samlas sedan igen i Kameraseuras lokal för kaffe och genomgång av bildskörden, de analoga bilderna tittar vi på vid nästa möte.

Pehr Snellman håller i trådarna.

STORT TACK!

I förra numret av Cirkuläret tog vi upp klubbens ekonomiska situation, och nämnde att **donationer** är välkomna.

I skrivande stund har vi fått in totalt 4250 € från medlemmarna. På styrelsens vägnar vill jag framföra **vårt tack till alla som deltagit**.

Dessa goda nyheter innebär givetvis att den akuta kassakrisen är förbi. Men det betyder inte att klubbens ekonomi skulle vara solid på längre sikt.

Roten till problemet, vikande intresse för att hyra labbet och konstanta hyresutgifter, kvarstår och ligger högt på styrelsens lista över saker som kräver uppmärksamhet.

MICKE

HENRIK LUND OCH VÅRUTFÄRDSPOKALEN

Höstsäsongens första månadsmöte bjöd på **Henrik Lunds** sympatiska bilder av djur och natur och en något stympad tävling om Vårutfärdspokalen. Av de sex AFK:are som deltog i vårutfärden till Åland i maj hade bara tre gjort bilder till tävlingen, och diabilder hade ingen presterat. Det blev alltså en tävling mellan tre, och av dessa tre drog Christine Saarukka längsta strået och hemförde därmed pokalen för andra året å rad.

Henrik Lund, med hemort Lapträsk i Östra Nyland är en relativt färsk fotograf, men har uppenbarligen en medfödd talang, eller så är han mycket snabb på att lära sig. Sedan barndomen har han varit intresserad av natur, och säger att när man rör sig i naturen finns det alltid mycket man skulle vilja visa andra. Men i tonåren hade han inte råd med någon kamera, och den första systemkameran skaffade han först 2004.

Han kör digitalt (Canon 1D), och tycker att det är ett snabbt sätt att lära sig tekniken - eftersom man genast kan kolla hur bilden blev.

Med sina landskapsbilder har han redan rönt internationella framgångar.

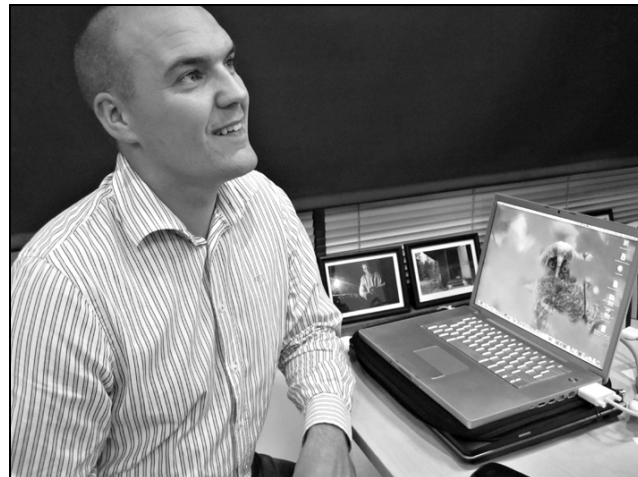
- Snö säljer bra utomlands, säger han lite självvironiskt.

AFK:arna gillade hörbart hans underbara djurbilder, som ett snävt beskuret porträtt framifrån av en hare, tittande rakt in i kameran, sidensvansar som Henrik lyckats fånga med rönnbär i näbben eller svingade dem i luften framför sig, raphönor som grävt ner sig i skyttegravar av snö, en räv som lugnt sitter på isen och ser rakt mot betraktaren. Många av Henriks djurbilder är fångade med en blick för det lite komiska, eller så verkar det i alla fall. De blir inte likgiltiga för betraktaren.

- De bästa bilderna har jag tagit inom 5 kilometer från min ytterdörr.

På en fråga från publiken hur han kunde fånga en flock med rådjur i precis det rätta ögonblicket, just när de får syn på honom men innan de lägger iväg, säger han att man lär sig förutse djurens beteenden, när man jobbar mycket med djurbilder.

Just nu väntar Henrik på besked hur det gått för hans rävbild i världsmästerskapen som BBC anordnat. Cirkuläret lovar återkomma med resultatet i nästa månad!

Henrik fungerade också som domare i vårutfärdstävlingen, och här är hans domslut:

Påsiktsbilder i färg:

- I **Christine Saarukka:** Kanner i fönster
"Den här orkar man se på flera gånger. Den speglar lite mystik och samtidigt berättar den så mycket att fantasin börjar flöda. Ljuset är helt bra. Bilden är tillräckligt tajt."
- II **Christine Saarukka:** Majnatt
"Den djupblå himlen med ljuset i masterna och den varma stämningen återspeglar vårutfärdens tema, det är sjöfart det handlar om. Kättingen skär bilden på ett mycket bra ställe."
- III **Mikael Albrecht:** Båtarna.
"Här är spänning i bilden. Att lämna något i förgrunden som hör ihop med bakgrunden är en bra ide. Man kan få ett jättestort skepp att framstå på ett intressant sätt på det viset."

Påsiktsbilder i svartvitt

- I **Christine Saarukka:** De dödas fönster
Här har fotografen använt sin fantasi. Mycket väl gjord. Får också fantasin hos tittaren att flöda. Skickligt använt ljus. Kompositionsmässigt stör det inte alls att fönstret är mitt i bilden.

II **Peter Stenius:** Får på bete

"En svartvit bild som heter duga. Svarta och vita får funkra bra. Kompositionen och formatet är bra. "

III **Mikael Albrecht:** Kastelholms slott

"Slottets spegling är i ett lugnt vattnen och fyller spegelfunktionen. Det är en bra bild, här är många saker på sin plats. Jag skulle kanske ha beskurit båten kraftigare eller tagit hela den med.."

Vinnare av vårutfärdspokalen:

Christine Saarukka: De dödas fönster

Mikael Albrechts tredjeplacering i svartvita serien: Kastelholms slott

Peter Stenius andraplacering i svartvita serien: Får på bete

Christine Saarukkas pokalvinnare: De dödas fönster

AKTIVITETSKALENDER FÖR AFK T.O.M. NOVEMBER 2009

Aktivitet	Datum	Kl.	Plats	På programmet/Anmärkningar.
Bildcirkeln	To 22.10	18.00	Barnhemsgränd 1	Projekt "Mitt Helsingfors". Nattfotografering. Se annan plats i cirkuläret!
Digicirkeln	On 28.10	18.00	Labbet, Tölög.52	Pehr Snellman fortsätter kursen i bildbehandling enligt Scott Kelbys "Seven-point system"
Månadsmöte	To 29.10	18.00	Barnhemsgränd 1	Höstutflyktstävlingen döms av Prolle Jansson. Årets fotograf Mikael Albrecht dömer Månadens bild och visar fotografier från Grekland.
Bildcirkeln	To 19.11	18.00	Barnhemsgränd 1	Projekt "Mitt Helsingfors". Genomgång av de analoga bilderna från förra mötet.
Digicirkeln	On 25.11	18.00	Labbet, Tölög.52	Pehr Snellmans kurs i bildbehandling enligt Scott Kelbys "Seven-point system" fortsätter
Månadsmöte	To 26.11	18.00	Barnhemsgränd 1	Månadens bild "Hemma" döms av Nella Ginman från Ifolor, som också berättar om sin passion: Fotoböcker. Glöggfest!

PROLLES ANALYS AV MOTIVEN I MÅNADENS BILD:

Oktober: Det enkla är det sköna.

Ytor och linjer i modern arkitektur, modell Kiasma, ger enkla, sköna kompositioner. Den som hellre åker snålskjuts på Guds än på arkitektens skapelse avbildar kvinnans väsentliga kurvor, men riskerar att estetiken kontamineras av erotiken. Oskuldsfullare är vintersnöns svepande kurvor i motljus. Förenkling av en trasslig sommarnatur sker genom att ta ut den sköna detaljen i extrem närbild med bakgrunden oskarp. Och kom ihåg, det ska vara dia!

November: Hemma.

Man kan se "hemma" som det privata, gömt för utomstående, med obäddad säng, otvättad disk, oborstat hår. Förfallet hemliv visas också av hela familjen i soffan, stirrande på dumburken. Motpolen är idyllen med blommor i vas, spetsgardiner, morgontofflor, kaffebricka, hemromantik.

Motivets farliga tråkighet måste övervinnas med humoristiska överdrifter.

Januari: Avigsidan.

Min första tanke är den isade skidan, som visar både skidans avigsida och avigsidan med skidning i olämpligt före, närbild av skidlöparen som med pennkniv skrapar is från skidan. Nästa tanke är lånad av seriefiguren Ferd'nand vid frukostbordet läsande tidningen, medan hans fru vid andra sidan bordet lutar sig fram för att kunna läsa baksidan. Jag har svårt att hitta fler konkreta exempel, men kom ihåg att avigsidan också kan förstås som nackdelen (med en viss handling). Svårt motiv, gnugga geniknölarna!

Februari: Kaurismäkis Finland.

Det här var inget motiv för mig, den enda Kaurismäkifilm jag sett var filmad i Brasilien.

Min aversion för finsk film sitter i sedan alla 16 mm kopior av usla filmer jag såg i usla förhållanden under kriget. Sorgligt men sant!

Februari: Kvinnan.

Motivet återkommer årligen, så jag ska inte upprepa tidigare dumheter, utan försöka hitta på nya. Jag vill den här gången kategoriskt fördöma hela motivet, som bryter mot jämställdhetsprincipen. Dels är det ett sorgligt arv från Anno dazumal, då man symboliserade "det evigt kvinnliga", med koketteri, fåfänga och smycken, men inte är det bättre i vår tid med make up, höga klackar, kort kjol, i sommarvärme 95% naket skinn! Nej, hellre Helmut Newtons kallhamrade New Yorkdamer, med kläder och utan. Ack, det är inte lätt att bryta gamla trage- förlåt, traditioner!

Mars: Jag gjorde det!

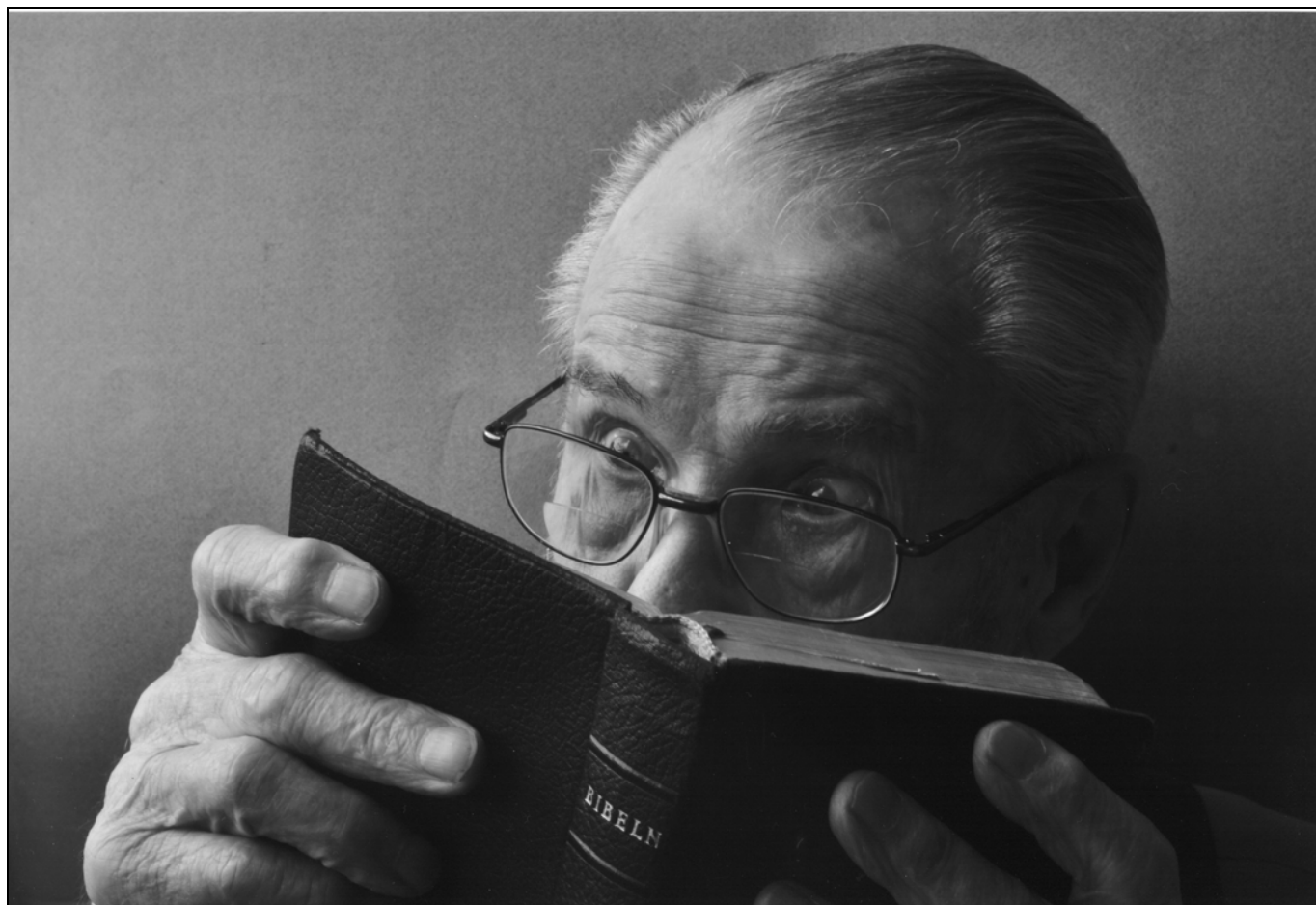
Som jag förstår uttrycket innebär det att jag lyckats med något på gränsen till min

förmåga, som att få alla skotten i prick, landa gammalgäddan eller superlaxen, bygga korthuset ända till toppen. Studenten med sin vita mössa är en bild som många Afk:are kan plocka ur familjealbumet, likaså en bild av bröllopsparet på kyrktrappan. Den tolkas traditionellt som att kvinnan gjorde det, men varför inte lika gärna mannen? Födandets svåra prestation kan lika väl visas ur babys synvinkel som ur mammans synvinkel. Intressant motiv, låt fantasin flöda!

Maj: Fritt motiv.

Traditionella kopior, nu också i färg. Utnyttja vårt eget mörkrum! Betrakta inte fritt motiv som åsnebrygga, utan som chansen att själv tänka ut och förverkliga en fin bildidé. Om inte fantasin räcker till, så blada i fototidskrifter och bildböcker, utveckla idéerna efter eget sinne. Du har visserligen hela säsongen på dig, men varför inte börja idag!?

PROLLE

Artikelförfattaren Per Olov Janssons tolkning av ett tidigare tema: "Har vi glömt den gamla tiden, livet som vi fordom levat". Bilden heter "Och de döda skola dömas"

PROJEKT SOM FORTSÄTTER

Projektet **Mitt Helsingfors** tog ett litet, men viktigt steg framåt vid vårt senaste bildcirkelmöte. Vi gick tillsammans igenom bilderna och diskuterade både helhet och enskilda bilder. Den gemensamma slutsatsen var att vi nog inte kan få ihop en kvalitativ utställning med en enda röd tråd av det material vi har samlat ihop. Det vi däremot kunde göra är att låta helheten ha ett större antal röda trådar. Varje fotograf bygger upp en helhet med en egen röd tråd, och visar på så sätt sitt eget Helsingfors. Detta skulle kunna ge en större helhet där Helsingfors visas från många olika synvinklar, men där de olika fotografiernas serier på 3-5 bilder med egna klara röda trådar ger helheten struktur.

Alla som hade skickat in bilder var tyvärr inte med på mötet. Men vi försökte trots det gå igenom allas bilder och leta efter möjliga röda trådar i dem. Undertecknad har noterat vad de närvarande föreslog, sen återstår att se om fotografen själv tänder på samma tema, eller vill jobba med någonting helt annat. I några fall hade vi svårt att bestämma oss, och kommentar saknas för dessa fotografier. Varje fotograf har fått e-post med de föreslagna "röda trådarna".

Idén här är ju givetvis att vi alla kan ta flera nya bilder, eller bläddra igenom det egna arkivet en gång till, och leta efter bilder som kunde passa dessa teman.

Diskussionen kommer att föras vidare vid nästa Bildcirkel torsdagen den. 22.10. Kanske en del redan har nytt material i enlighet med förslagen. Andra vill kanske diskutera sina teman vidare. Välkomna med igen, framför allt ni, som inte var närvarande senast!

MICKE

UTSTÄLLANDE AFK:ARE

Dekorativ förgänglighet

"Om skönhetens förgänglighet" heter Henri Jalos utställning som just nu och till och med november månad hänger på Wayne's Coffee. Jag kan bara säga: gå och se den! Den är olik allt annat jag sett. Den är inte bara dekorativa, japanskinspirerade fotografier av visnande blommor och växt-delar, den är mycket mer.

Mellan ramen och själva fotografiet har Henri tillfogat en bård, ett slags passepartout som, förstås med Photoshops hjälp, tillfogats själva fotografiet. För ändamålet har Henri fotograferat tyg, tapeter och spetsar, till och med toalettpapper! Blomsterbildens färger repeteras i bården och ibland ser det ut som om blommans stjälk skulle vara en fortsättning på mönstret i bården, ibland kan man skymta bårdens mönster bakom själva fotot.

Skulle fotografierna föreställa fräscha, vackra blommor skulle de bli äckelsöta, nu uppstår en djupdimension, en kontrast mellan den dekorativa bården/ passepartouten och själva den visnande växten, som genom sättet den avbildats blivit vacker. Så som mänskoansikten kan bli vackra när de blir riktigt gamla.

Inspirationen till dessa små underverk fick Henri ur en bok med zen-munkars bilder från 1400-talet.

CHRISTINE

Cecilia och Ingo Forsberg ställer ut hos Arbis, Dagmarsgatan 3, den 20.10 - 6.11. Vernissage den 20.10. Cecilias utställning heter "**Vi mår alla bra**" och Ingos "**Dagmar Railway Company**", dvs. modelljärnvägsbilder.

Karin Toyodas fotoutställning "**The bridge to the sun**" i Nordeas huvudkontor på Alexandersgatan 30, andra våningen, hänger tills vidare med open end.

Susanne Elfvings utställning **Potpurri** (syftande på fångade ögonblick under året) kan ses ännu i oktober på Villa Lande i Kimito

INGEN AFK-FRAMGÅNG I TEMAUTSTÄLLNINGEN

Två AFK:are skickade in totalt åtta bilder till höstens temautställning (Aika-Tid/Tiden), arrangerad av förbundet. Ingendera kom ändå med bland de utvalda.

DOKUMENT, VERK ELLER KONST?

Erik Kruskopf nämner i ett konstkåseri att foton tagna av grafikprofessorn Aukusti Tuhka efter hans död publicerades av Museiverket utan ersättning åt arvingarna. Motiveringen var att foton inte var "verk" enligt lagen om upphovsmannarätt, utan "dokument." Men man kan också hävda att foton inte var bara verk, utan konst, upphovsmannen var ju konstnär.

Adjektivet dokumentär betyder verklighetstrogen. När vi tryckt av kameran har vi skapat en verklighetstrogen bild av det som fanns i bildfältet. Men dokumentära bilder är inte dokument i betydelsen reproduktioner. Fotografen avgränsar motivet, komponerar, väljer tid, plats och belysning då möjlighet ges. Endast om jag med ögonen förbundna utan att veta var jag är fotograferar på måfå saknar bilderna det skapande elementet. Strålande exempel på skapande dokumentärfotografi ger tidningsfotografen Hannes Heikura, som vann Fotofinlandia.

Med bildbehandling kan vi förbättra den dokumentära bilden utan att ändra sakinnehållet, och vi kan förändra stämningen, det emotionella innehållet. Med manipulering (enligt våra regler byte av färg eller bildelement) blir bilden radikalt annorlunda - en del är dokumentär, en annan inte. Fotografen kan sträva att göra manipuleringen omärkbar eller uppenbar, det senare anser jag vara både ärligare och mera konstnärligt. Vår man i Paris, Peter Eriksson, tar upp problemen i majcirkuläret - läs om!

Colorfoto Creativ heter den tyska fototidningens interaktiva tävlingsnyhet för år 2009. Jag skippar de komplicerade reglerna (kanske vår styrelse där kan hitta något av nytta för oss?), och övergår till en analys av de bilder som hittills publicerats. Till min personliga glädje ser jag att ca 2/3 av bilderna ser helt naturliga ut, eller är varsamt bildbehandlade. 1/3 är tydligt manipulerade eller överdrivet bildbehandlade. Av dessa har väldigt många helsvart bakgrund, vilket inte ser bra ut när motivet är en surfare eller en flygande fågel. Många bilder föreställer antagligen djur i bur, vilket faktum döljs av den

svarta bakgrunden. Onaturlig himmel är den vanligaste överdriften, i de flesta fall är den alldeles för mörk i jämförelse med landskapet, lätta små cumulusmoln ska väl inte se ut som åskmoln i miniatyr! Granna solnedgångar har ympats in på landskap tagna i alldeles annan belysning. Några landskapsfotografer har imiterat hundratals år gammalt måleri, där den blå färgen försvunnit nästan helt, andra har i sina kvällslandskap utnyttjat maximal färgmättnad för alla färger. Skulle man bedöma en bilds värde efter hur länge den betraktas, är det tyvärr så att de värsta exemplen på överarbetning vinner! Jag märkte att min blick snabbt slank förbi de naturliga bilderna, skräckexemplen är vad jag kommer ihåg - eller, snarare, inte kan glömma!

Vinnarbilderna för årets första åtta månader är förstas av hög kvalitet. Ett äggskal öppnat på ena sidan innehåller en naken kvinna hopkurad i fosterställning, och motivet speglas i underlaget. Speglingen har fotografen gjort genom att spegelvända huvudbilden, vilket förstas är fel, det skulle krävas en extra bild av ägget, tagen snett underifrån, ur den speglade ytans synvinkel (och spegelvänd). Skuggor och speglingar ska väl vara riktiga också när bilden i övrigt är fejkad? En vinnare visar en vattenskidare i en tvär kurva med typisk skumridå, men omgiven av nattsvart mörker. Sol är den enda tänkbara ljuskällan, bakgrunden är otänkbar! Följande vinnare visar en skrotbil mitt på en åker, med ett litet träd växande upp genom taket. Just sådan bisarr humor är i mitt tycke manipulationens forte.

Några vinnarbilder visar ingen synlig bildbehandling, som närbilderna av en insekt och av tre jordgubbar som just plumsar ned genom en vattenyta, fotat snett underifrån. Några få bilder kombinerar en svartvit bild med ett centralt element i färg, vilket är stilfull och hederlig manipulation. Arkitekturbilder där vissa ytor (misstänker jag) fått annan färg kränker arkitektens rättigheter. Sorglustig är den lackerade träbåten som för färgkompositionens skull fått rosa båtack!

Slutomdöme: kreativ manipulering kan vara toppen, men malplacerad manipulering och kraftigt överdriven bildbehandling dominerar. Antalet bilder av människor och situationsbilder är litet, antalet onaturliga landskap

stort, på ett för mig beklämmande sätt påminnande om 1920-talets pictorialism!

Seppo Saves är högt meriterad, grundar- och styrelsemedlem i Suomen Valokuvataide och Suomen Valokuvajärjestöjen liitto, tidigare ordförande för Suomen Lehtikuvaajat r.y. Han har 17 fotoböcker och mer än 20 utställningar bakom sig, en lång bana som lärare vid olika institutioner, bildjournalist för flere tidningar och tidskrifter. Hans utställning på Luova i våras visade ytterst välkomponerade närbilder från ett skrotupplag. De är, som han själv skriver, rena, omanipulerade dokumentärfoton, men han har arbetat med konstnärens säkra blick för ytor, linjer, kontraster och färg. Bilderna är dokumentära,

men samtidigt halvabstrakt konst, och utställningen som helhet motsvarar utmärkt dagens fotokonstkriterium - att idén och helheten är viktigare än de enskilda verken. Saves uttrycker sin förhoppning att betraktaren inte ska bli besviken: "hos oss anses ju inte dokumentär fotografi vara konst!"

Saves ger uttryck för den frustration många fotografer känner över dagens uppdelning i fotokonstnärer och yrkesfotografer. I vardera gruppen finns goda konstnärer och dåliga, goda fotografer och dåliga. Konstnärlig och dokumentär är inte ömsesidigt uteslutande begrepp!

PROLLE

KURSVERKSAMHET

Verksamhetsåret börjar komma igång, men vi har fortfarande inte slagit fast något kursprogram för säsongen 2009-2010. Det börjar alltså bli dags att fundera på vad vi vill ordna. Vi har ju några traditionella kurser eller evenemang som brukar återkomma år efter år.

- **Studiodag.** Vi hyr Kameraseuras studio en lördag eller söndag, och övar oss att använda riktiga studioblixtar. Detta är egentligen inte en kurs, utan vi har brukat dela in tiden så att alla har chans att jobba själv och förverkliga sina egna idéer. Det finns hela tiden någon på plats som kan instruera nybörjare, så man behöver inte behärska denna teknik från tidigare. Enligt vår överenskommelse med Kameraseura har AFK rätt att utdela "körkort" till studion till medlemmar som vist sig ha behövliga kunskaper för att kunna använda labbet självständigt. Med detta körkort har man rätt att hyra labbet på samma villkor som Kameraseuras egna medlemmar.

- **Paspis-kurs.** Skär egen passepartout för dina bilder med utrustningen i labbet. En fin monteringskrona kronar bilden och ger även digifotografen en chans till gediget hantverk. Men utrustningen kräver introduktion och målsättningen för denna kurs är att man ska kunna skära paspis självständigt.

Kontakta undertecknad, mikael.albrecht@f-secure.com, 040 5509349, för att anmäla intresse för något av dessa arrangemang. Eller föreslå något helt annat som just du skulle vilja lära dig mer om. Nya kursidéer tas emot med tacksamhet, och förverkligas i mån av möjlighet. Dvs. det måste finnas tillräckligt intresse för en kurs, någon som är villig och kompetent att dra kursen samt att den i övrigt är realistisk. Tidpunkten slås fast när vi vet vilka som är intresserade, men torde infalla från januari fram till mars 2010.

MICKE

Cirkulärredaktören vill härmed påminna om att årets **GLÖGGFEST** firas i samband med november månads möte. Damma av tomteluvorna och skriv in denna viktiga händelse i kalendern redan nu!

Till höger ses en situationsbild från en tidigare Glöggfest. Det är tomten Peter Stenius som får hjälp med sin slaka mössa av klubbens sekreterare Ghita Thomé.

Vi AFK:are hjälper ju varandra.

AMATÖRSKAPETS OLIDLIGA LÄTTHET

Det är säker många som ibland är trötta på sitt jobb, och drömmer om att byta bransch och få göra nåt man verkligen tycker om. Och då är det ju i första hand sina hobbies man kommer att tänka på. På de områdena hittar man ofta saker som man både gillar och behärskar på en nivå som kunde göra professionellt arbete möjligt. Men ett varningens ord är på sin plats. Det kan vara en oerhörd skillnad mellan att vara proffs och amatör. Det vet jag av erfarenhet från en annan bransch, inom vilken jag en gång i tiden förstörde en trevlig hobby.

Varför fotograferar en proffsfotograf? För att trygga sin och sin familjs utkomst, förstås. Inte för att förverkliga sina kreativa ambitioner. Dessa två kan kanske förenas i vissa fall, och då är fotografen bara att gratulera. Men det är ju utkomsten som drar det längsta strået när de inte kan förenas.

Proffset fotar inte för sitt eget album, eller för AFKs tävlingar, utan har en uppdragsgivare. Det gäller alltså att förstå vad uppdragsgivaren vill ha och kunna skjuta undan sina egna åsikter, om de råkar vara i konflikt. Stockfotografen kommer kanske lite lättare undan. För i det fallet vet man ju inte vem kunden är, men det räcker med att man tar en bild som någon gillar. Den behöver inte gillas av en speciell person. Och så har vi ju det där med publicering. Att ta en bild och att publicera den är två helt olika saker. Nyhetsfotografen kan ju publicera bilder mer eller mindre fritt, så länge de inte är kränkande. Men reklamfotografen måste vara noga med att ha publiceringstillstånd för allt som kan kännas igen på bilden. Och om man jobbar med större projekt så börjar fotograferande likna regi av

en film. Planera bilden. Boka modeller. Ordna tillstånd att fota där man vill. Skaffa rekvisita. Ordna transport för både personal och utrustning. Mm. Mm.

Nej, tacka vet jag amatörfoto! Bara att gå omkring och knäppa det man vill. Det spelar ingen roll om bilden blir bra eller om nån vill titta på den. När man skaffar utrustning så behöver man bara tänka på vad man vill ha och vad man har råd med. Inte en tanke på om man kan tjäna in anskaffningen. Och man kan fritt välja sin stil, det spelar ingen roll vad kunderna vill ha just då. Huvudsaken är att man har det roligt.

Jag har en bekant som ibland brukar fråga, "Vad ska du göra med den där bilden?", när jag knäpper nåt. (Ja, hon är professionell fotograf.) Då brukar jag stolt svara: "Den ska jag arkivera på min dator", och hon skakar på huvudet åt mig. I den korta dialogen kristalliserar avgrunden mellan proffs och amatör, och jag är lättad över att inte behöva vara i proffsets roll. Men samtidigt sticker det nog till en aning i mitt hjärta. Vad vill jag egentligen säga med den bilden? Varför tog jag den? Ja, vi har nog en hel del att lära av proffsens mera disciplinerade sätt att jobba. Är vår ambition att ta bilder eller att lära oss ta bättre bilder som uppskattas av andra? För i det senare fallet mäts ju bilderna av andra människor och då måste vi, liksom proffsen, kunna betrakta våra bilder objektivt. Att fota för oss själva eller för att få uppskattning av andra, det är frågan vi måste ställa oss. Och lyckligtvis kan vi välja själv. För vi är glada amatörer!

MICKE

Redaktörens rader

I fotoaffären fanns det en enda rulle diafilm, och den var på 100 ASA. Höstens ljus är inte riktigt tillräckligt för 100 ASA.

På försäljarens uppmaning gick jag då till City Market i samma hus (Columbus i Nordsjö) och där var det ännu eländigare. Det var knappt så det fanns film över huvudtaget. Jag måste ödmjuka mig tillbaka till fotoaffären: hit med den där sista rullen diafilm, please.

Det är skrämmande. Är slutet på den analoga eran faktiskt så nära?

Man får väl skylla sig själv, antar jag. Det är som med de där små, men ack så naggande goda kvartersbutikerna och lant-handlarna. Man vill nog att de skall finnas kvar, men man ger dem inte stor chans att överleva. Stormarknaden har ju allt, oftast billigare. Och digikameran är så behändig.

CHRISTINE

KONTAKTINFO FÖR AFK

Styrelsen: styrelsen@afk.fi

Funktionärer: funktionarer@afk.fi

Ordförande Mikael Albrecht
Larsviksvägen 2 J, 02320 Esbo
Mobil: 040 550 9349
e-post: ordforande@afk.fi

Vice ordförande Pehr Snellman
Bränningsberget 11 B 12, 02320 Esbo
Tfn: 813 3225 (hem), 050 511 4616
(mobil)
e-post: ordforande@afk.fi

Sekreterare Ghita Thomé
Jungfrustigen 4 C 20, 00140 Helsingfors
Tfn: 170 342 (hem), 050 367 64 86
(mobil)

Skattmästare Hanna Blomqvist
Braxenvägen 9 A 3, 02170 Esbo
Tfn: 462 2223 (hem), 050 345 1899
(mobil)
e-post: skattmastare@afk.fi

Labbmästare Niklas Lindgren
Helsingegatan 21 C 71,
00510 Helsingfors
Mobil: 044 535 7073
e-post: labbmastare@afk.fi

Tävlingssekreterare Kristian Frantz
Hansasbågen 3-5 D 7
01150 Söderkulla
mobil: 040 522 8638

Webbredaktör och IT-ansvarig
Niklas Lindgren
e-post: webmaster@afk.fi

Vice labbmästare Henri Jalo
Timmerdammsvägen 1 E 36, 00640 Helsingfors
Tfn: 752 13 03 (hem), 040 510 47 83 (mobil)
e-post: labbmastare@afk.fi

Klubbvärd Lars Wernbom
Skarpskyttegatan 18 A 8, 00150 Helsingfors
Tfn: 666 113 (hem)

Kontaktperson för arkivet Pehr Snellman (se ovan)

Cirkulärredaktör Christine Saarukka
Hamnholmsvägen 1 D 58, 00980 Helsingfors
Tfn: 135 21 68 (hem), 040 722 38 49 (mobil)
e-post: cirkularet@afk.fi

Biträdande cirkulärredaktör Clas Feiring
Vargvägen 15 C, 00800 Helsingfors
Tfn: 755 33 24 (hem), 050 568 83 24 (mobil)
e-post: cirkularet@afk.fi

Biträdande tävlingssekreterare Peter Stenius
Gamla Åbo landsväg 5-7, 00320 Helsingfors
Tfn 772 5783 (jobbet), 050 381 2648 (mobil)

AFK:s labb: Tölögatan 52, 00250 Helsingfors, tfn 406 268

Labbokning: Oy Foto-Hasse Ab, Lilla Robertsgatan 4,
00130 Helsingfors, tfn 680 2244, öppet må-fre 9-17,
www.fotohasse.fi

Labbnickelfrågor: Hanna Blomqvist (se ovan)

Bankkonto: Aktia 405549-2154067

Ansökan om medlemskap: Mikael Albrecht (se ovan)

Adress-och medlemsfrågor: Hanna Blomqvist (se ovan)

AFK:s webbsidor: www.afk.fi

E-postinfo afk@afk.fi

